

Кафтанджийската и Мангърската махала, които се простиратъ между Селишкото устие и Машатлъка, сж били настанени презъ XIV и XV вѣкъ сжщо тѣй стари сливенци, повечето навѣрно абаджии (кафтанджии) и нѣкои отъ тѣхъ доста заможни („мангърлии“). Родътъ на Селимински е помнѣлъ своето потекло до петъ вѣка назадъ, споредъ една хроника, пазена свято отъ поколѣние въ поколѣние; този родъ сжщо участвувалъ въ заправянето на новия Сливенъ, следъ разсипването му отъ турцитѣ при покоряването на България, и се радвалъ на привилегии, дадени при учредяването на войниклъка (XIV вѣкъ). Прибавимъ ли къмъ тѣзи старинни спомени и свободитѣ на дервенджии и соколари, както и за прещението да не живѣе въ града нито спяхия нито татарски султанъ (макаръ въ Ямболъ и Карнобатъ да били настанени разни дѣребејове и ханове), ние лесно ще разберемъ, какъ е било възможно да се поддържа отъ вѣкове едно по-живо народно съзнание, непотъмнѣло дори въ епохата на пълно невежество и на голѣмо потисничество за останала България.

Особенъ интересъ представя съсловното дѣлене на старитѣ сливенци. Правила се е до края на XVIII и началото на XIX вѣкъ голѣма разлика между граждани и торлаци. Първитѣ живѣели въ центъра на града, занимавали се главно съ черковнитѣ и общинскитѣ работи и образували нѣщо като аристократическа класа, а вторитѣ населявали покрайнинитѣ и обхващали както търговцитѣ и занаятчиитѣ, така и придошлитѣ презъ XVI и XVII вѣкъ селяни балканци. Гражданитѣ се наричали въ периода на засиленото елинизване „гърци“; и тѣ отбѣгвали да иматъ каквото и да било общо — въ облѣкло, възпитание и езикъ — съ проститѣ и неодѣлани торлаци. Поставени подъ покровителството на владиката и на мѣстнитѣ голѣмци, по-виднитѣ гърци-чорбаджии държали въ ржце общинската управа, сподѣляйки облагитѣ отъ това съ мразенитѣ отъ народа турски власти. Торлацитѣ пъкъ, които се отличавали съ трудолюбие, здрава нравственостъ и буденъ български духъ, разширявали постепенно своята промишлена дейность, за да обсебятъ и по-важнитѣ търговски предприятия. Селимински си спомня много добре облѣклото на гърцитѣ-патриции, въ кръвта на които е текла може би и стара болярска кръвъ. Тѣзи важни господа, които сж се ползували съ разни привилегии, подкрепени съ султански фермани (из-